

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7993

гр. София, 26.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
закрито заседание на 26.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

като разгледа дело номер **2429** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК),
вр. чл. 46, ал. 2 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Т. С., гражданин на Република М., чрез адв. Р. С., срещу Заповед №
292з - 299/10.02.2026 г. на Директора на ОДМВР - К., с която е наложена принудителна
административна мярка "експулсиране". Направено е искане за спиране на изпълнението на
заповедта.

В искането е посочено, че чужденецът пребивава на територията на страната за срок от 30
дни, съгласно действащия безвизов режим. Предварителното изпълнение на заповедта твърди, че
ще му причини значителни и трудно поправими вреди, включително ограничаване на правото му
на свободно придвижване и законно пребиваване и упражняване на съдебна защита. Счита, че
няма данни за реална и непосредствена опасност за обществената сигурност и ред и че
общественият интерес няма превес над правото му на защита.

Ответникът не е изразил становище по искането за спиране на изпълнението на ПАМ.

Административен съд - София-град, I отделение, 43 - ти състав, като се запозна с доводите
на жалбоподателя и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:
Искането за спиране е направено от надлежна страна - адресат на оспорения административен
акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно.

С обжалваната заповед на основание чл. 44, ал.1, чл. 39, ал.1, т. 3 във вр. с чл. 42, ал.1, т.1 от ЗЧРБ
на Т. С., гражданин на М. е наложена ПАМ - "експулсиране", поради включване на чужденеца в
информационния масив на нежеланите в страната чужденци, съгласно чл. 21а, ал.1, във вр. с чл.
10, ал.1, т. 4 от ЗЧРБ, за лица, ангажирани към незаконна дейност по смисъла на чл. 280, чл. 281
от НК, изразяваща се в извършване на незаконно въвеждане на трети лица от българо-турската
граница на страната, транзитирането им през територията на страната и тяхното последващо
извеждане през българо-сръбската граница. От правна страна деянията са квалифицирани като
такива по чл. 42, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, които създават сериозна заплахата за националната сигурност и

обществения ред. Административният орган е изложил мотиви, че чужденецът не принадлежи към категорията на уязвими лица, няма семейство на територията на Република България, няма производство по ЗУБ, няма предоставено право на пребиваване и не е в такава процедура. На тази обстоятелства по чл. 44, ал.2 от ЗЧРБ е извършена преценка в оспорения административен акт.

Допуснато е предварително изпълнение на заповедта на основание чл. 60, ал.1 от АПК, мотивирано с опасност да се осуети или сериозно затрудни изпълнението на акта, поради опасност лицето да се укрие.

Оспорената заповед може да се обжалва в 14-дневен срок от уведомлението. Жалбата не спира изпълнението на заповедта. Чл. 166, ал.2 от АПК предвижда, че при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60, ал. 1 от АПК, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

При това положение в тежест на жалбоподателя е да докаже, че от предварителното изпълнение на акта за него ще настъпят значителни или трудно поправими вреди. Направеното искане с жалбата не е мотивирано с никакви изложени съображения в тази насока, нито са представени доказателства за такива вреди. Съдът не може да извърши проверка дали са факти, които в контекста на допуснатото предварително изпълнение биха били в състояние да причинят на частния жалбоподател значителна или трудно поправима вреда, поради което изводът му за неоснователност на искането е законосъобразен.

В процесния случай доказателствата по делото не обуславят извод за настъпване на реални значими вреди от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя. Още повече, че законът изисква изпълнението да се спре само въз основа на нови обстоятелства, а такива не са посочени и доказани.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал.3 АПК, Административен съд София-град,43 - ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Т. С., гражданин на Република М. за спиране на допуснатото предварително изпълнение на Заповед № 292з - 299/10.02.2026 г. на Директора на ОДМВР - К., с която е наложена принудителна административна мярка "експулсиране".

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ:

